

ikke vis paa, om ikke Ministeriet selv vilde tage sig af Sagen, da der forelaa et Andragende, som i lang Tid havde ligget til Politidirectorens Erklæring. Da imidlertid Lovforslaget, som nu foreligger, kom frem i Landstinget, traf jeg i den Henseende Aftale med den ærede Landstingsmand, som der har foreslaaet Tilfætningen til Lovforslaget, og ligesom det der har fundet Understøttelse, saaledes tillader jeg mig ogsaa at anmode om, at det Samme her maa blive Tilfældet.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand havde Tøie til at gjøre den Bemærkning, han har gjort om, at Borgerrepræsentanterne skulde have været hørt i denne Sag; thi det maa vel erindres, at det her gjaldt en extraordinair Foranstaltning, der navnlig her i Thinget, under Forhandlingerne om Dyrtiden meget indtrængende blev anbefalet til hurtigst mulig Fremme, ligesom det er ganske vist, at Forhandlingerne, hvis hans Fordring var blevet opfyldt, vilde have trukket ud saaledes, at Lovforslaget ei havde kunnet, som nu skete, forelægges inden 14 Dage. Han forsikrede rigtignok, at Borgerrepræsentanterne hurtig vilde have tilendebragt Sagen; jeg troer ogsaa, at de vilde have paastyndet den. Men dog vise Forhandlingerne i Borgerrepræsentationen, at der i sige Sager, hvorunder er inddraget forskjellige Interesser, let opstaaer forskjellige Forhandlinger og Discussioner, og dette vilde have kunnet udsætte Sagen saalænge, at det dog blev usikkert, om Loven kunde komme ud i denne Session. Jeg skal dertil føie, at der i Loven er givet Bestemmelse om Forsyning af Byen, for det Tilfælde, at Sundet belægges med Iis; og paa den Tid, Sagen her først blev omhandlet, var der begyndt en saa streng Vinter, at man kunde vente, at denne Deel af Loven kunde inden meget kort Tid komme til at gjøre megen Nytte.

At man forøvrigt ikke er gaaet Borgerrepræsentationen for nær i Henseende til at give den Leilighed til at yttre sig om Sager, der om maa Erfaringen have oplyst den ærede Borgerrepræsentant, der her har talt som Rigsdagsmand, thi der har været mange Sager,

hvor Ministeriet egentlig ikke var tvunget til at forhandle med Borgerrepræsentationen, men hvor det alligevel har søgt og fremdeles vil søge Borgerrepræsentationens Erklæringer. Endelig har det ogsaa været paatænkt her i Loven, at Ministeriet skulde kun sætte Loven paany i Kraft, naar Kjøbenhavns Magistrat og Politidirecturen vare hørt, men jeg har netop foranlediget „Kjøbenhavns Magistrat“ forandret til „Kjøbenhavns Communalbestyrelse“, og saaledes sikret, at en Fornægtelse af Loven ikke kan finde Sted, forinden Borgerrepræsentationen er hørt derom. Det er altsaa klart, at det blot var under de nævnte extraordinære Forhold, at jeg bragte dette Lovudkast saa hurtig igjennem. Iøvrigt vilde Borgerrepræsentationen heller ikke have havt Noget at erindre mod Lovudkastets Indhold, og efter hvad der senere har ligget for, troer jeg ikke, at det vilde være tilraadeligt at foretage Forandringer deri. Hvad isærdeleshed angaaer Spørgsmaalet om Høkerhandelen, saa er det drøftet saameget, baade pro og contra, især i det andet Thing, at jeg ikke skal opholde mig derved. Naar den ærede sidste Taler sagde, at Magistraten i det Hele havde erklæret sig enig deri, saa skal jeg dog bemærke, at det kun var Borgerrepræsentanterne, som vare enige i den her optagne Bestemmelse, hvorimod der i saa Henseende har været Uenighed i Magistraten, og denne Uenighed er vedblivende fremtraadt de flere Gange, Sagen har været under Forhandling.

Timestad: I Anledning af hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (L. G. Larsen), skal jeg bemærke, at efter hvad jeg har opfattet var et af de væsentlige Diemed for dette Lovforslag, det at løsrive de mindre bemidlede Borgere fra det Forhold, hvori de nu staae til Høkerne, at aabne en anden Vej for dem. Den ærede Talers Standpunkt var det, at Følgen af dette Lovforslag ingenlunde vilde være, at de mindre Bemidlede af Befolkningen bleve løsrøvet fra denne Forbindelse. Ja, naar man gaaer ud fra den Forudsætning, at Loven ikke vil udrette det, som er et af dens Diemed, saa har den ærede Taler vistnok Ret;